Dosarul nr. 5r-117/2026
4-26111751-48-5r-03092026

# HOTĂRÂRE

**În numele Legii**

17 noiembrie 2026 mun. Strășeni
Judecătoria Strășeni, sediul central
Președintele ședinței de judecată, judecător Iana Talmaci
Grefieri Alina Bujor

examinând în ședință publică contestația depusă de Buga Constantin, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. *****din 12 august 2026 și a deciziei de sancționare adoptate de agentul constatator Cozma Serghei din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, în cauza privind contravenția prevăzută de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional,

**a constatat**

Prin procesul-verbal seria MAI07 nr. *****din 12 august 2026, întocmit la ora 14:26, agentul constatator Cozma Serghei a reținut că, în aceeași zi, la ora 13:51, în *****, Buga Constantin, conducând autovehiculul Mercedes 211 CDI cu numărul de înmatriculare *****, l-a parcat într-un loc interzis, în intersecție, cu încălcarea pct. 69 lit. e) din Regulamentul circulației rutiere. Fapta a fost încadrată potrivit art. 238 alin. (2) din Codul contravențional. Prin decizia consemnată la rubrica 16 a procesului-verbal, agentul constatator i-a aplicat o amendă de 18 unități convenționale, echivalentul a 900 de lei.

Buga Constantin a solicitat anularea procesului-verbal și a deciziei de sancționare, cu încetarea procesului contravențional potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional. Contestația a fost înregistrată la INSP la 21 august 2026 cu nr. 4746 și a fost înaintată instanței prin adresa Direcției patrulare „Centru” nr. 34/17/1-4746 din 25 august 2026. La contestație sunt anexate dovada achitării taxei de timbru de 200 de lei și opt file de imagini. Contestația a fost depusă în termenul de 15 zile prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

Contestatarul a susținut că pct. 69 lit. e) din Regulamentul circulației rutiere se referă la oprire, în timp ce sancțiunea i-a fost aplicată pentru staționare sau parcare. În opinia sa, această neconcordanță și descrierea incompletă a faptei atrag nulitatea absolută. Pe fond, a arătat că vehiculul era imobilizat pentru preluarea și încărcarea unor bunuri de pe terenul adiacent, că s-a aflat în imediata apropiere a acestuia și că îl putea deplasa. A negat că vehiculul se afla în intersecție, arătând că suprafața era amenajată lateral față de drumul principal, lângă o cale neasfaltată care deservește două gospodării și se termină în acea zonă. A mai susținut că fotografiile nu dovedesc durata imobilizării, caracterul de drum al căii laterale și poziția vehiculului în hotarele unei intersecții. A invocat prezumția de nevinovăție și a explicat că a semnat pe tableta agentului, fără ca textul rubricii 18 să îi fie vizibil.

Contestatarul a cerut în scris examinarea cauzei în lipsa sa, fără citare.

În ședința de judecată contestatarul și agentul constatator nu s-au prezentat, constatând citarea legala instanța a dispus examinarea cauzei în absența acestora.

Potrivit art. 7, art. 10, art. 14 și art. 375 din Codul contravențional, răspunderea poate fi angajată numai pentru o faptă prevăzută de lege, săvârșită cu vinovăție, iar dubiile care persistă după cercetarea probelor se interpretează în favoarea persoanei acuzate.

Art. 425 din Codul contravențional permite cercetarea procesului-verbal, a înscrisurilor, a explicațiilor și a fotografiilor și impune aprecierea lor în ansamblu, fără valoare probantă prestabilită.

Art. 442–445 din Codul contravențional reglementează întocmirea, conținutul și nulitatea procesului-verbal. Conform art. 458, verificarea judecătorească privește legalitatea actului, existența faptei, vinovăția, circumstanțele relevante și sancțiunea.

Potrivit art. 238 alin. (1) și (2) din Codul contravențional, oprirea în locuri interzise are un regim sancționator distinct de staționarea sau parcarea în locuri interzise.

Pct. 7 din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, definește aceste conduite și noțiunea de intersecție. Pct. 69 lit. e) interzice oprirea în intersecții și la mai puțin de 15 metri de acestea, iar pct. 70 lit. a) extinde interdicția la staționare în locurile în care oprirea este interzisă.

Din actele dosarului rezultă că procesul-verbal a fost întocmit de un subofițer superior al INSP, autoritate competentă în materia prevăzută de art. 238, potrivit art. 400 din Codul contravențional. Copia depusă de autoritate indică seria și numărul actului, data, ora și locul întocmirii, numele, prenumele, funcția agentului și autoritatea reprezentată, datele de identificare ale lui Buga Constantin, inclusiv IDNP, domiciliul și datele permisului de conducere. Actul distinge locul și ora întocmirii, traseul R1, km 17, ora 14:26, de locul și ora consemnate pentru faptă, *****, ora 13:51. El individualizează vehiculul, conduita imputată, locul interzis invocat și norma sancționatoare. Rubrica 19 consemnează informarea despre drepturile procesuale și primirea copiei. Rubrica 16 cuprinde decizia și cuantumul amenzii, iar formularul indică termenul de contestare și modalitățile de plată. Rubrica 20 a copiei certificate poartă semnătura agentului constatator. Copia este certificată pentru conformitate, cu mențiunea pct. 22 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 146 din 19 martie 2025, iar adresa de înaintare precizează că actul a fost întocmit în format electronic.

Instanța reține că mențiunile a căror omisiune atrage nulitatea absolută potrivit art. 445 alin. (1) sunt consemnate în act. Câmpul privind ocupația a rămas necompletat. Această omisiune se examinează potrivit art. 445 alin. (2). Identitatea conducătorului este stabilită prin celelalte date, iar ocupația sa nu are relevanță pentru încadrarea faptei rutiere. Rubrica privind obiecțiile este, de asemenea, necompletată. Din materialele înaintate nu rezultă că la întocmire au fost formulate obiecții ori prezentate probe pe care agentul a omis să le consemneze. Explicația privind semnarea pe tabletă va fi apreciată la stabilirea valorii probante a semnăturii. Lipsa mențiunilor despre pagube, corpuri delicte ori martor asistent se explică prin natura faptei consemnate, lipsa bunurilor ridicate în acest dosar și întocmirea actului în prezența persoanei, care a semnat.

Obiecția privind contradicția dintre pct. 69 lit. e) și art. 238 alin. (2) este neîntemeiată în partea care privește pretinsa incompatibilitate a normelor. Pct. 69 lit. e) identifică locul supus interdicției. Prin trimiterea de la pct. 70 lit. a), aceeași caracteristică a locului devine relevantă pentru staționare. Din această succesiune rezultă că staționarea într-o intersecție poate fi sancționată potrivit art. 238 alin. (2). Indicarea expresă și a pct. 70 lit. a) ar fi făcut mai clar raportul dintre regulile aplicabile. Omisiunea nu echivalează, în cauza de față, cu lipsa încadrării juridice, câtă vreme actul identifică același episod de imobilizare și indică expres art. 238 alin. (2), iar contestatarul a putut combate atât natura imobilizării, cât și locul acesteia. Instanța verifică în continuare dacă termenul „a parcat”, folosit de agent pentru imobilizarea vehiculului într-un loc neamenajat pentru parcare, este susținut în fapt sub modalitatea staționării interzise. Această calificare depinde de împrejurările dovedite și păstrează identitatea faptei.

Din actele dosarului rezultă că fotografiile depuse de INSP, surprind același Mercedes din față și din spate, permit identificarea numărului ***** și arată vehiculul amplasat pe fâșia de lângă partea carosabilă, în dreptul împrejmuirii. Fotografiile contestatarului, redau vehiculul și

sectorul din unghiuri diferite. În prima imagine se vede calea îngustă dintre împrejmuiri, dincolo de partea din spate a vehiculului. Alte vederi arată echipajul de poliție și păstrează reperele fixe ale locului, inclusiv marginea părții carosabile, stâlpii și gardurile. Capturile aeriene de la planșele foto permit localizarea racordului cu strada Posadov și urmărirea căii laterale între proprietăți. Săgețile aplicate pe capturi indică sectorul la care se referă contestatarul. Ele nu reprezintă marcaje rutiere ori delimitări măsurate în teren. Mențiunea „Solicitare 112” de la rubrica 11 a procesului-verbal indică existența unei sesizări. Conținutul apelului nu se află printre actele transmise, astfel încât mențiunea nu este valorificată ca dovadă a duratei imobilizării ori a caracteristicilor locului.

În privința laturii obiective, instanța are de verificat două împrejurări cumulative. Prima privește natura imobilizării. Oprirea voluntară presupune o operațiune concretă de îmbarcare, debarcare, încărcare sau descărcare, limitată la timpul necesar acesteia, și disponibilitatea conducătorului de a deplasa vehiculul. Prezența conducătorului în imediata apropiere satisface numai una dintre aceste condiții. Totodată, poziția vehiculului lângă un teren este compatibilă cu explicația încărcării, fără să stabilească motivul imobilizării. Noțiunea de staționare nu depinde de depășirea unui prag fix de minute. Sunt relevante scopul efectiv al imobilizării și dacă aceasta s-a menținut independent de o operațiune de încărcare ori descărcare. Fotografiile arată poziția vehiculului în momentele surprinse, dar nu permit, prin ele însele, determinarea intervalului sau a activității desfășurate înainte de sosirea echipajului. Diferența dintre ora constatării și ora întocmirii actului privește două momente procedurale și nu demonstrează că vehiculul a rămas în același loc pe durata întregului interval.

A doua împrejurare privește locul. Pct. 7 din Regulament include în noțiunea de intersecție joncțiunea ori ramificația la același nivel a drumurilor și exclude ieșirea de pe teritoriul adiacent. Faptul că o cale este îngustă, neasfaltată, fără ieșire la altă arteră și deservește puține gospodării nu împiedică, în sine, calificarea ei drept drum. Aceste împrejurări trebuie apreciate împreună cu destinația căii, caracterul ei deschis circulației și modul de racordare la strada principală. Imaginile arată un traseu distinct între împrejmuiri. Din ele singure nu se poate stabili cu certitudine dacă traseul este un drum deschis circulației sau un acces comun la proprietățile adiacente. Nici aspectul amenajat al fâșiei ori lipsa unui indicator distinct nu sunt decisive. Dacă locul se află efectiv în intersecție, interdicția operează potrivit Regulamentului. Dacă vehiculul ocupă numai o fâșie din afara conturului intersecției, poziția acestuia trebuie evaluată în raport cu acuzația concretă. Procesul-verbal a reținut amplasarea în intersecție, astfel încât simpla reproducere a regulii celor 15 metri nu dovedește poziția imputată.

Obiectul juridic al contravenției îl constituie relațiile sociale privind siguranța și ordinea circulației rutiere, ocrotite în acest caz prin menținerea liberă a spațiului necesar circulației în zona de întâlnire a drumurilor. Art. 238 alin. (2) sancționează încălcarea regulii de conduită. Producerea unei pagube, a unui accident ori blocarea efectivă a unui alt vehicul nu este cerută pentru realizarea acestei componențe. Subiectul contravenției este conducătorul care a dispus imobilizarea vehiculului. Buga Constantin este major, a fost identificat la întocmirea actului prin permisul de conducere și confirmă în contestație că el conducea Mercedesul și a ales locul imobilizării. Identificarea sa ca autor al manevrei se desprinde astfel din concordanța dintre explicațiile sale și procesul-verbal.

Latura subiectivă se analizează potrivit art. 14 din Codul contravențional. Alegerea conștientă a locului rezultă din explicația lui Buga Constantin că a poziționat vehiculul pentru a avea acces la bunurile de pe teren. Această explicație dovedește caracterul voluntar al manevrei.

Stabilirea vinovăției pentru staționarea în loc interzis presupune și examinarea posibilității concrete de a recunoaște interdicția în configurația acelui sector.

În privința semnăturii de la rubrica 18, instanța reține că aceasta figurează distinct de semnătura de la rubrica 19, privitoare la luarea la cunoștință și primirea copiei. Buga Constantin nu contestă faptul material al semnării și contestă că a putut citi textul rubricii la momentul aplicării semnăturii. Din copia imprimată se poate verifica locul în care semnătura a fost inserată. Modul concret de afișare a textului pe tabletă nu poate fi reconstituit din copia imprimată. În consecință, instanța nu atribuie semnăturii valoarea unei recunoașteri neechivoce și soluționează contestația prin cercetarea probelor referitoare la faptă. Efectele specifice procedurii simplificate și acordului de colaborare nu pot fi deduse din simpla existență a rubricii semnate. Argumentul întemeiat pe art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală este pertinent în ceea ce privește necesitatea coroborării, exigență care decurge aici din art. 375 și art. 425 din Codul contravențional. În cauza Ziliberberg c. Moldovei, nr. 61821/00, hotărârea din 1 februarie 2005, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a examinat natura acuzației contravenționale în sensul autonom al art. 6 din Convenție. În prezenta cauză, sarcina dovedirii acuzației revine autorității, iar semnătura nu limitează controlul instanței asupra legalității și temeiniciei deciziei.

Din coroborarea probelor astfel individualizate, instanța reține că Buga Constantin a imobilizat voluntar vehiculul în limitele intersecției, în împrejurări care constituie staționare în sensul pct. 7 din Regulament. Interdicția rezultă din aplicarea împreună a pct. 69 lit. e) și pct. 70 lit. a). Conduita întrunește elementele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, astfel încât cererea de încetare întemeiată pe art. 441 alin. (1) lit. a) este neîntemeiată. Amenda de 18 unități convenționale reprezintă minimul special. Având în vedere natura abaterii și lipsa unor urmări prejudiciabile dovedite, cuantumul amenzii corespunde criteriilor de individualizare prevăzute de art. 41 din Codul contravențional. Criticile deduse judecății nu justifică anularea procesului-verbal sau a deciziei de sancționare.

În temeiul art. 448, art. 458, art. 462 și art. 463 din Codul contravențional, instanța de judecată

**hotărăște**

Se respinge ca neîntemeiată contestația depusă de Buga Constantin împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. *****din 12 august 2026 și a deciziei de sancționare adoptate în aceeași zi de agentul constatator Cozma Serghei din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică.

Se menține decizia de sancționare a lui Buga Constantin în temeiul art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, prin care i-a fost aplicată amenda de 18 unități convenționale, echivalentul a 900 de lei.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Strășeni, sediul central, în termen de 15 zile de la pronunțare, iar pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei, de la înmânarea copiei hotărârii.

**Președintele ședinței**
**Judecătorul** **(semnătura)** **Iana Talmaci**

**Copia corespunde originalului**